

Dalsgaard: Det foreliggende Lovforslag er jo, som den højtærede Finansminister mindede om, en gammel Bekendt her i Tinget. Det har foreligget to Gange i de senere Aar omtrent i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Første Gang i Samlingen 1909—10 var der dog ikke optaget noget Forslag om en særlig Jordvurdering, hvad der derimod var sidst, i Samlingen 1913—14; men desuden er det saaledes, at de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet, siden det forelaa her sidst, for en væsentlig Del skyldes Forslag, der blev vedtaget her i Landstinget ved Sagens anden Behandling i 1913—14. Der er derfor ikke megen Grund til at komme udførligt ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal i hvert Fald afholde mig derfra, saa meget mere som Sagen har været gjort til Genstand for en udførlig Behandling i det andet Ting, og den højtærede Finansminister nu har gjort Rede for det væsentlige i Lovforslagets Indhold. Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke billiger alle Lovforslagets Enkeltheder. Jeg kan fremdeles ikke se, at der er det rette Forhold mellem de skattefrie Lejeværdier henholdsvis paa Landet, i Byerne og i København, men jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa. Jeg er klar over, at Lovforslaget maa accepteres, i hvert Fald i det væsentlige, som det nu foreligger. Jeg billiger, at der skal gives et ensartet Fradrag for alle Ejendommene. Jeg har stemt for det før og er ogsaa villig til at stemme for det igen. Men ved at tænke nærmere over det er jeg alligevel kommet til at se saadan paa det, at det er et Spørgsmaal, om der er Grund til at give Fradrag for de større Ejendomme. Jeg erkender, at det er rigtigt, at vi kommer bort fra de mange forskellige Slags Fradrag, som vi nu har. De skaber megen Forvirring og Uklarhed, men der kan godt være delte Meninger om, hvorvidt det er rigtigt, at dette Fradrag skal benyttes lige op til Toppen. Jeg er imidlertid ogsaa klar over, at det kommer vi ikke bort fra nu, og jeg kan ogsaa acceptere Fradraget for alle Ejendomme med Beboelseslejlighed; men jeg synes rigtignok, at det er et ganske mærkværdigt Fradragstal de 2,800 Kr., man er endes om nede i Folketinget, hvad den højtærede Minister jo ogsaa fandt. Naar man vurderer, og det ikke er helt smaa Ejendomme, det gælder, sætter man som Regel Ejendommen til en Værdi, der er delelig med et halvt eller et helt Tusinde. Man kan jo ikke udmaale eller veje, hvad en Ejendom er værd, saa det maa til Dels være Genstand for et Skøn. Naar man nu skal

have et Fradrag paa 2,800 Kr., kommer man i de fleste Tilfælde til meget brudne Tal, hvoraf man skal beregne Ejendomsskylden til Stat og Kommune. Det forekommer mig upraktisk og meget uheldigt, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg vilde have foretrukket et Fradrag enten paa 3,000 eller paa 2,500 Kr., i sidste Tilfælde særlig naar man foretog den Ændring, som Ministeren antydede, at han havde foreslaaet i Folketinget, men jeg er ogsaa nogenlunde forberedt paa, at der nu vist ikke er andet for end at acceptere Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os ogsaa i denne Henseende. Jeg erkender ogsaa, at alle disse Spørgsmaal er mindre betydende.

Lovforslagets Hovedbestemmelse, at der i 1916 skal foretages en ny almindelig Vurdering til Ejendomsskyld, og at der ved denne Vurdering skal foretages en særlig Vurdering af Jorden, kan jeg fuldt ud billige. Grundene for disse Bestemmelers Gennemførelse har været fremdragne saa udførligt andetsteds og af den højtærede Finansminister her i Dag, saa jeg skal ikke trætte med Gentagelser i den Henseende. Kun skal jeg om Jordvurderingen sige, at mit Syn paa denne Sag er ganske det samme, som da et lignende Forslag sidst var til Behandling her. Jeg for mit Vedkommende ligesom mit Parti forbeholder os derfor alt lovligt med Hensyn til, hvad denne Jordvurdering skal benyttes til, men den højtærede Finansminister udtalte jo ogsaa aldeles direkte, at han ogsaa gik ud derfra for sit Vedkommende. Efter den Interesse, der er for denne Sag, og efter de stærke Krav, der fra mange Sider er fremme om en saadan Vurdering, og endelig efter den Støtte, dette Krav har faaet fra den kommunale Skattekommission, der for et Par Aar siden enstemmigt udtalte sig derfor, tror jeg ikke, det kan nytte at staa imod en saadan Jordvurdering. Den kan jo ogsaa være ganske rigtig for senere at se, om vi kan benytte den til noget, og hvad den i saa Fald kan benyttes til.

Jeg glemte dog før en Enkelthed i Lovforslaget, og det er egentlig den, jeg er mest ked af; det er den, at det skattefrie Fradrag ogsaa skal gælde for Ejendomme med Driftsbygninger. Man begrundet jo det skattefrie Fradrag med, at der skal være et Bolig-Minimum frit for Skat, ligesom der er et Indtægts- og Formue-Minimum frit for Skat; men jeg kan ikke forstaa, at man da logisk kan udstrække Fradraget til Ejendomme, hvorpaa der ingen Beboelsesbygning findes. Der svigter jo den nævnte Begrundelse. Jeg vilde derfor finde det rigtigt,